

σκοτούρα

σκοτούρα, η, ουσ. [<όψιμο μσν. σκοτούρα], συνεχής ενόχληση, δυσάρεστη και επίμονη φροντίδα, επίμονη έγνοια, επίμονος μπελάς: «τον τελευταίο καιρό έχω τόσες σκοτούρες, που κοντεύω να τρελαθώ». (Λαϊκό τραγούδι: *μες την πολλή σκοτούρα μου, γιατί να σε γνωρίσω, κλαίω και λέω μυστικά για σένανε, γιατί να σ' αγαπήσω*). Ακούγεται και **σκουτούρα, η**.

- άλλη σκοτούρα δεν είχα! ή άλλη σκοτούρα δεν έχω! ή άλλη σκοτούρα δεν είχαμε! ή άλλη σκοτούρα δεν έχουμε!
α. έκφραση δυσαρέσκειας για κάτι ενοχλητικό ή δυσάρεστο που μας ζητάνε ή μας υπενθυμίζουν ότι είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε: «μόλις τελειώσεις το βάψιμο αυτό του σπιτιού, θα σου δώσω μια νέα διεύθυνση για τον ίδιο σκοπό. -Άλλη σκοτούρα δεν είχαμε! Το ξέρεις πως έχω να βάψω άλλα δυο σπίτια; || το βράδυ πρέπει να πάμε στο σπίτι της τάδε, γιατί μας κάλεσε. -Άλλη σκοτούρα δεν έχω! Εγώ είμαι κουρασμένος θέλω να κοιμηθώ νωρίς». **β.** γελιέσαι, αν νομίζεις πως θα σε βοηθήσω, πως θα σε εξυπηρετήσω ή πως θα είμαι υποχρεωμένος να θυμάμαι συνέχεια αυτό που μου ζήτησες: «θα 'ρθεις να με βοηθήσεις στη μετακόμιση που πρόκειται να κάνω; - Άλλη σκοτούρα δεν είχα! Το ξέρεις πως μου πονάει η μέση; || θα μου φέρεις το άρωμα που συ ζήτησα; -Άλλη σκοτούρα δεν έχουμε! Σου είπα πως αν το θυμηθώ θα στο φέρω». Ο πλ. και όταν το άτομο αναφέρεται μόνο στον εαυτό του. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το ναι *μωρέ* ή το *σώπα ρε*. Για συνών. βλ. φρ. *άλλη σκασίλα δεν είχα!* λ. *σκασίλα*.

- έχω σκοτούρα στο κεφάλι μου ή έχω σκοτούρες στο κεφάλι, βασανίζομαι από έντονα προβλήματα, από επίμονες έγνοιες, από επίμονους μπελάδες: «έχω τέτοιες σκοτούρες στο κεφάλι και δεν ξέρω τι να πρωτοκάνω».

- έχω σκοτούρα στο μυαλό μου ή έχω σκοτούρες στο μυαλό, βλ. συνηθέστ. έχω σκοτούρα στο κεφάλι μου.

- κι είχα μια σκοτούρα! ή κι έχω μια σκοτούρα! ή κι είχαμε μια σκοτούρα! ή κι έχουμε μια σκοτούρα! δε με νοιάζει διόλου, αδιαφορώ τελείως: «αν δεν έρθει ο τάδε στην εκδρομή, δε θα 'ρθω ούτε' εγώ. -Κι είχα μια σκοτούρα». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *σώπα ρε*. Για συνών. βλ. φρ. *κι είχα μια σκασίλα!* λ. *σκασίλα*.

- με δέρνουν οι σκοτούρες, βασανίζομαι, ταλαιπωρούμαι από επίμονες φροντίδες, από επίμονους μπελάδες: «τον τελευταίο καιρό δεν μπορώ να κλείσω μάτι, γιατί με δέρνουν οι σκοτούρες». Στον τύπο *με δέρνουν κάτι σκοτούρες!* επιτείνει την έννοια και η φρ. *κλείνει πολλές φορές με το μα τι σκοτούρες(!)*.

- σκοτούρα μου! ή σκοτούρα μας! βλ. φρ. *κι είχα μια σκοτούρα!*